

Inšpektor se malo šalijo

Ponedeljek, 16. 3., 9.00–17.00

Vprašanje je bilo: Kako je duhovnik prišel do dvainštirideset tisoč evrov? Po poštenu poti zanesljivo ne, prvič zato, ker jih ni imel od kod vzeti, drugič zato, ker jih je naložil skrit za notarjem.

»In tretjič, ker si je za to izbral največjo notarsko barabo,« je rekel Drago.

»Mogoče takrat ni vedel, da je baraba,« je rekel Breznik.

»Ti si nepopravljiv,« je rekel Drago, »še kar jih zagovarjaš.«

»Ne, pa jih ne, vsekakor je sumljiv.«

»Torej priznaš, da ima prste pri škofovem umoru?«

Breznik ni odgovoril. Pogledal je okrog sebe. V pisarni so bili vsi, Miloš in Nika sta sedela na trosedu in poslušala njun pogovor, Ivana je stala ob Vrenku in ga gledala. Tudi Breznik ga je pogledal.

»Kaj je, Martin?« je vprašal.

»Duhovnik ne more biti vmešan v umor, zato ga bomo od zdaj naprej pustili pri miru.«

»Zakaj pa?«

»Zaradi priložnosti. Nemogoče je, da bi se vozil dvesto kilometrov v eno smer pobijati ljudi. Enega še mogoče, ne pa po tekočem traku, najprej škofa, nato Kidriča in zdaj Furlanovo. Avtomobila nima, torej bi moral vedno koga prositi za prevoz, uporabiti taksi ali javni prevoz. To je nesmiselno in nemogoče. Je pa zanimivo, da se niste zapičili v nekaj drugega. Da je tudi Levstek izgubil skoraj trideset tisočakov.«

»Pa ja ne misliš, da je vmešan Levstek?« je nejeverno vprašala Ivana.
»Zakaj pa ne? Ima vse, kar potrebuje. Ne živi v samostanu bogu za hrbtom, ampak v Mariboru, par korakov od prizorišč umorov, torej mu priložnost lahko dokažemo za vse. Na Ptujski Gori je bil manj kot pol ure po dogodku. Kako to? Pozna vse niti preiskave, medtem ko se mi čudimo, kako je morilec vedno korak pred nami. Takoj se oprime vsakega osumljenca, če je le malo možnosti, da bi mu lahko naprtil obtožnico. Skratka, ves čas se smuka v bližini in dela na tem, da bi primer čim prej pometli pod preprogo.«

»Kaj pa motiv?«

»Če je preko enega notarja skrivoma naložil sredstva, jih je preko koga drugega lahko še več. Denar, pohlep, maščevanje.«

Nekaj časa je bila v pisarni tišina. Naposled je Miloš, oponašaje Kralja, rekel: »Inšpektor se seveda malo šalijo.«

»Ja,« je rekel Vrenko, »šalim se oziroma sem vam želel pokazati, da se da z zdravo logiko nekatere ljudi enostavno izločiti, po drugi strani pa s površnim razmišljanjem skoraj vsakega v zadevo potlačiti. Čas je, da se posvetimo resnejšim zadevam.«